

dowjerna na twoje Słowo a Słubienia, so bychmy ho na nie spuszczeni, hac̄ je runje bjesche
nesbonim o neczujemy. Weroschitkej Nasy a Tyschnoszi pak njech tebi swobstajnej Modlit-
wu p'chistupimy. A hac̄ ho ty swojej Pomozu dlejut by, da njech schak c̄im dljeje, c̄im skro-
btischo wotam: Jesu, ty Ssyno Davitowy! Smiel ho nad nami! da smiel ho tejsch niete-
nadnami! dyż my twoje Słowo srosemic̄ chze ry, a dai nam prawu Nuternosz, sylnu Wje-
ru, a Moż twojego Ducha, so bychmy twoje Skurki widzili a wjerili, a sbojni byli. Ga to
proszeny tebe we nuternym Woze naschu a Kyrlischu.

Szenje na Nedželu Ovingvagesima, aby Esto Mihi, Luk. 18. v. 31 - 43.

Jesus sa k̄ebi tych Dwanače, a džesche knim: Laj, my džemy ho-
re do Jerusalema, a schitko budže dokonjane, schtož pišane je
psches Prophetow, wot człowiskeho Syna. Uschetož won budże po-
smiescheny, a sapluwany. A woni budža jeho kjudowac̄, a moric̄,
a na czeczi Džen budże won sažo stanuc̄. A woni nicžo wotteho ne-
srosemichu, a ta Recz bjesche jim potajena, a netwedzichu, schto praje-
ne bje. Sta so pak jako won so k Jerichu pschiblizowasche, będzie
jedyn Słepy pschi Puczu a proschesche. Jako won pak śluschesche ton
Lud, kotrž nimo džesche, wobhoni ho wot nich, schto by to bylo?
Duz s̄jewichu jemu, so Jesus Nazarenski nimo dže. A won sawoła,
a džesche: Jesu, ty Ssyno Davitowy, smiel ho nadnemu. Cži pak,
kotsiž najpredy džiechu kwarjachu jeho, so by melczał, won pak c̄im bo-
lje wołasche: Ty Ssyno Davitowy, smiel ho nadnemu. Jesus pak
wosta stejo, a kasasche jeho k̄ebi pschiwesz: A dyž won so pschiblizo-
wasche, woprascha won jeho. A džesche: Schtoha zejch, so bych tebi
czinił? Won džesche: Kneže, so bych sažo widzil: A Jesus džesche
knemu: Bydž sažo widzaz, twoja Wjera je eže wustronila. A ny-
dyn widzische won sažo, a džesche sa nim, a kwaſesche Boha. A schit-
kon Lud, kiz to widzische, dawasche Boha Kwalbu.

Se tem djenischnim Szenju | trež tcži Jandželjo Gutrowniciku tym
staj dwie Schtuczny. Ta prije- | żonstym pschi Rori priotk džerža, dyž
nia je to Wjesczenje, we ko- | praja Luk. 24, v. 5. 7. Dopomnycze ho
tremž ton Knes tym dwia- | reho, pak wam prajesche, jako won bjesch-
nacze Zaposchtotam swoje Ćzerpenje | cze we Galilejskej bje, a džesche: Człowski
pschipoweda. A to ſu te Słowa, ko- | Ssyn dyrbi do Rukow tych Kjeschnikow
podatc